

SIMIAS

ὄφρα μοι εὐερκεῖ καναχὰν δόμῳ ἔνδοθι θείῃ
τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος.

III [26B., 14D.]

πρόσθε μὲν ἀγραύλοιο δασύτριχος ἰξάλου αἰγός
†δοιὸν ἐπὶ† χλωροῖς ἐστεφόμαν πετάλοις,
νῦν δέ με Νικομάχῳ κεραοξόος ἤρμοσε τέκτων
ἐντανύσας ἔλικος καρτερὰ νεῦρα βοός.

IV [22B., 10D.]

5 τὸν σε χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλλου,
τὸν τραγικῆς Μούσης ἀστέρα Κεκρόπιον,
πολλάκις ὃν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνηῇσι τεθηλώς
βλαισὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
τύμβος ἔχει καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσὸς
αἰὼν ἀθανάτοις δέρκεται ἐν σελίσιν.

V [23B., 11D.]

5 ἠρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα, κισσέ,
ἐρπύζοις χλοερούς ἐκπροχέων πλοκάμους,
καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου ἢ τε φιλορρώξ
ἄμπελος ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη,
εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς
ἤσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.